

Det er min påstand, at det her vil være muligt for de nye kommuner at forvalte det her område på en måde, der er tilfredsstillende for alle. Størrelsen af zonerne kommer jo også an på en konkret vurdering, og det er ikke i alle tilfælde, at der er behov for zoner helt op til 300 m. Det vil jo betyde, at store arealer skulle ligge hen, uden at der reelt er behov for det, og det tror jeg simpelt hen ikke der vil være forståelse for.

Kl. 16.25

Vi må således afvise forslaget. Vi afviser begge forslag og opfordrer til, at hvis der skal etableres zoner omkring drikkevandsboringer, skal det ske på grundlag af en konkret vurdering, og der skal være tale om en risiko for grundvandet.

Første næstformand (Svend Auken):

Ja, så siger vi tak til ordføreren. Så går vi videre i ordførerrækken, og den næste er hr. Martin Lidegaard som ordfører.

Martin Lidegaard (RV):

Da De Radikales ordfører ikke kan være til stede, skal jeg på hans vegne holde en kort tale, for det ville han også have gjort, og sige, at vi er sympatisk indstillet over for begge Enhedslistens beslutningsforslag.

Det er, som om der går en linje ned igennem dansk miljøpolitik i de her år, når det drejer sig om landbrugsdelen. Den ene halvdel af salen tror, at det, der er fremtiden for dansk landbrug og fremtiden for dansk miljøpolitik, er at udskytte problemerne. Det er ikke at se dem i øjnene, det er at lave ad hoc-løsninger i stedet for at lægge nogle langsigtede, ambitiøse planer, der giver landbruget og i øvrigt vores følgeteknologier og følgeindustri mulighed for at indrette sig på de nye vilkår, mulighed for at være forrest i udviklingen af ny teknologi, herunder gmo'er, mulighed for i det hele taget at være på forkant med udviklingen i stedet for at komme halsende bagefter.

I Det Radikale Venstre finder vi den politik perspektivløs og skadelig, både for landbruget, for Danmark, for miljøet.

Jeg er ikke hundrede procent sikker på, at Enhedslisten har fundet de vises sten med lige præcis de to beslutningsforslag her. Der har været nogle røster fremme om, at man kan få nogle utilsigtede virkninger, men jeg er helt sikker på, at vi ikke kommer uden om nogle bindende regler, og vi kommer heller ikke uden om at kigge på randzoner i begge tilfælde. Hvordan man så

præcis skal skære kagen, er vi klar til at diskutere.

Det kan også være, at det viser sig at være mere omkostningseffektivt at indføre højere afgifter på pesticider som et middel til at nedbringe pesticidforbruget eller – det mest sandsynlige – begge dele. Og derfor vil vi gå ind i denne her udvalgsbehandling med et åbent og positivt sind. Vi tror, at det er i alles interesse.

Det bliver ikke sjovt for landbruget, når de om 3-4 år pludselig skal leve op til EU's vandrammedirektiv og hverken er nået langt med hensyn til pesticider eller kvælstof og i løbet af ganske få år skal til at indhente ganske alvorlige mængder på begge områder. Det er måske den regering's største bjørnetjeneste over for hvervet.

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Ja, men hvad er det, hr. Martin Lidegaard synes er så perspektivløst? Sådant som jeg hører hr. Martin Lidegaards argumentation, gennemgår han alle elementerne i den politik, der er lagt på det her område, men kommer til den stik modsatte konklusion af den, som jeg selv ville komme frem til, nemlig at der er lavet en ambitiøs og langsigtet politik.

Vi taler om bl.a., at pesticidhandlingsplanen foreskriver, at vi skal ned på 1,7 i behandlingshyppighed i 2009. Er det ikke både et langsigtet og et ambitiøst mål?

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Det er muligvis langsigtet, men ambitiøst er det ikke.

Det skal ikke være nogen hemmelighed, at vi fra radikal side gerne så, at vi havde et 10-årigt perspektiv på det her, og at vi lagde os på et reduktionsmål på mellem 50 og 100 pct. Det kan man jo kun, hvis man samtidig er klar til at investere nok i forskning i bl.a. nye økologiske metoder og for vores skyld også gerne forskning i gmo til erstatning af pesticider osv.

Man kan selvfølgelig ikke bare rive tæppet væk under landbruget, men netop hvis man laver nogle langsigtede planer, som virkelig er ambitiøse, ikke bare noget med at nedsætte behandlingshyppigheden med en decimal, men tværtimod gå ind og virkelig lave noget, der bærer noget, så får man altså også et skub i både forskning og teknologiudviklingen.